

at vi stoffede saadan noget som 3 Millioner af Beskyttelsestolden bort; saa vilde Forbrugerne derigennem vinde ikke blot 3 Millioner, men 7 Millioner til, saaledes at det, medens der efter Toldtariffen kun er en Nedsættelse af 3 Millioner, i Virkeligheden i deres Forbrug vil virke som en Nedsættelse af 10 Millioner, idet de resterende 7 Millioner Kr. — saaledes forstod jeg det — gaar ud af den beskyttede Industris Sommer. Det er klart, at det vilde være en udmærket Forretning for Forbrugerne, naar de kunde slippe med en Brændevinskat paa 3 Millioner Kr. og saa alle disse store Fordele. Jeg tror nu, at begge disse Betragtninger lide under en betydelig Mangel. Naturligvis — at tvivle om, at det ærede Medlem har Ret, naar det drejer sig om Spørgsmaal som Toldbeskyttelse er jo næsten formasteligt. Det ærede Medlem er jo ved sit — jeg skal villig erkende det — dygtige Arbejde i denne Sag gennem Aarenes Lob vokset op til at blive en Autoritet i Toldspørgsmaal, hvilket den højterede Finansminister jo ogsaa var villig til at erkende. Naar jeg nu dog drager den Fremstilling, som det ærede Medlem gav, noget i Tvivl, er det til Dels, fordi jeg staa som den, der søger og ønsker Oplysning, Vejledning og Belæring. Jeg er ikke ganske sikker paa, at jeg i dette Spørgsmaal faar den sikreste Vejledning og Belæring hos det ærede Medlem, ikke fordi jeg i mindste Maade betvivler hans stærke Vilje til at give de ønskede Oplysninger fuldt korrekt, men fordi han i sin store Iver og Eidsenskab har dyrket denne Sag saaledes, at han er udsat for i alt Fald at blive antagen for at være noget ensidig. Jeg vilde helst have de Oplysninger, jeg søger, af en rigtig Brændevinsmand. Jeg ved ikke, om vi her i Tinget have nogen saadan. Naturligvis er jeg ogsaa rede til at lade mig overbevise og belære af det ærede Medlem for Slagelse i Mangel af en rigtig Brændevinsmand. Det kan godt være, at det ærede Medlem har Ret, naar han udviklede, at Brændevinsbrænderier og Spritfabrikker ved Lovgivning have en meget stor Toldbeskyttelse, men jeg er ikke saa stærkt inde i dette Spørgsmaal, at den fortsatte Fremstilling, som han gav, har været i Stand til at gøre mig perfekt deri. Fremstillingen var meget kursorisk, og det kan jeg godt forstaa, da det er Ting, som er Tod i Høje for det ærede Medlem, men som vi andre maa have Lov til at grunde lidt over, og det kan ikke være til Forklejnelse for nogen af os, om vi holde os lidt for Panden og bede om, at det maa gaa lidt langsommere. Men lad nu være, at det ærede Medlem har Ret i, at

der ifølge Lovgivningen er tillagt disse Brændevinsbrænderier og Spritfabrikker en ret betydelig Toldbeskyttelse, saa opstaa jo her det samme Spørgsmaal som ved alle andre toldbeskyttede Industrier, om nu ogsaa disse Industrier fuldt ud udnytte den Toldbeskyttelse, som Lovgivningen giver dem. Det ærede Medlem har selv oplyst ved mange Lejligheder, at det kun er de færreste Industrier, der fuldtud udnytte Toldbeskyttelsen. Den eneste Industri, ved hvilken dette er Tilfældet, er vel Papirindustrien, i alt Fald er det altid den, der bliver fort i Marken. Men ved Papirindustrien er der det at mærke, at den her i Landet foruden at have Toldbeskyttelse, som jo ganske rigtig for de almindelige Sorter af Papir, altsaa de, der gaa mest, er opgjort til et Par og halvtrefindstyve Procent, tillige inder for vort Lands Grænse danner en Ring, saa at den er fuldstændig fri for al Konkurrence, og derigennem kan udnytte Toldbeskyttelsen til allerhøjest Maal. Ved de allerfleste Industrier er Forholdet vistnok det, at der inder for Landets Grænser er en vis Konkurrence, som gør, at Toldbeskyttelsen ikke bliver fuldt udnyttet. Det er noget, som ingen vil bestride og sikkert heller ikke det ærede Medlem for Slagelse. Nu bliver Spørgsmaalet, hvor meget af Toldbeskyttelsen da Brændevinsbrænderierne og Spritfabrikkerne udnytte, og der er jeg tilbøjelig til at tro — jeg har ikke andet for mig end, hvad man kan se af, hvad man ser og hører rundt omkring — at der er og maa være en ret betydelig Konkurrence, da vi have saa overordentlig mange industrielle Foretagender, hvori Brændevin tilvirkes, saa at det altid bliver et aabent Spørgsmaal, hvor meget af Toldbeskyttelsen der udnyttes, og om der overhovedet udnyttes noget af den. Om Brændevinen sagde det ærede Medlem ikke andet end — det findes i Rigsdagstidende, Sp. 2469 — dette: „Jeg indrømmer, at det ikke er hele Toldbeskyttelsen, der udnyttes; men efter de Oplysninger, jeg har modtaget, udnyttes den for Tiden med rigelig 5 Ore pr. Pot, svarende til ca. 1³/₄ Million Kr. aarlig.“ Det kan godt være, at det er rigtigt, det skal jeg ikke sige noget om, men for os almindelige Mennesker er det en lidt overfladisk Oplysning. Det er for lidt til at blive ærlig, heldig og korrekt paa, vi maa have noget mere. Men lad nu være, at det er rigtigt. Saa vilde det ærede Medlem affasse denne Toldbeskyttelse, uden at Produktet blev Befolkningen en eneste Ore dyrere. Det kan naturligvis lade sig gøre, hvis det ærede Medlem over for denne Industri vil foreslaa